

პროფესორ თემურ კაპანაძის ხსოვნა (05.1948 – 09.2016)

ბატონი თემურ კაპანაძე დაიბადა 1948 წლის 10 მაისს გორის რაიონში (სოფ. სკრა), მოსამსახურის ოჯახში. 1966 წელს ოქროს მედალზე დაამთავრა ქუთაისის N12 საშუალო სკოლა და სწავლა განაგრძო საქართველოს პოლიტექნიკური ინსტიტუტის ავტომატიკისა და გამოთვლითი ტექნიკის ფაკულტეტზე, „ელექტრონული გამომთვლელი მანქანების“ სპეციალობით, რომელიც წარჩინებით დაამთავრა 1971 წ. ინჟინერ-ელექტრიკოსის კვალიფიკაციით.

თ. კაპანაძე 1972 დაინიშნა „მართვის ავტომატიზებული სისტემების“ ახლადშექმნილი კათედრის პირველი გამომთვლითი ცენტრის უფროსად. შემდეგ იყო, ამავე კათედრის ასისტენტი, მეცნიერ თანამშრომელი და დოცენტი.

2000-2003 წლებში მუშაობდა ქ. ქუთაისის სპეცსაკონსტრუქტორო ბიუროს „პროექტხელსაწყო“ დირექტორად, იყო ქუთაისის საინჟინრო ინსტიტუტის „მართვის კომპიუტერული სისტემების“

კათედრის გამგე. 2009 წლიდან საქართველოს საავიაციო უნივერსიტეტის ასოცირებული პროფესორია. ამავდროულად კითხულობდა ლექციებს სტუ-ში „ხელოვნური ინტელექტის“, „ინტერდისციპლინარული ინფორმატიკის“ კათედრებზე. ბოლოს, 2016 წლიდან იგი დაუბრუნდა „მართვის ავტომატიზებული სისტემების“ კათედრას. ბატონ თემურ კაპანაძეს ჰქონდა გამოქვეყნებული მრავალი ორიგინალური სამეცნიერო ნაშრომი და წიგნი, დიდი გულისხმიერებით მუშაობდა სტუდენტებთან აკადემიური და სამეცნიერო ხაზით. იგი უდავოდ იყო მაღალკვალიფიციური მეცნიერი საწარმოო პროცესების ავტომატიზაციის სფეროში, ჰქონდა განსაკუთრებულად კარგი კავშირები უკრაინის სამეცნიერო ინსტიტუტებთან.

სამწუხაროდ, ბატონი თემურ კაპანაძის მოულოდნელი გარდაცვალება გულდასაწყვეტი იყო მისი ოჯახის წევრების, ახლობლების, მეგობრებისა და კოლეგებისათვის, რამდენი საინტერესო იდეა და კეთილი საქმე დარჩა განსახორციელებელი ...

ხომ არ შეიძლება კაცი, რომელიც ჩვენს გვერდით დადის და საქმიანობს, ჩვენთან მეგობრობს და ჩვენსავით უყვარს..., უყვარს სამშობლო, ქვეყანა, მისი იმერეთი და ქუთაისი, ზესტაფონი და სვირი... შვილი და შვილიშვილები, მოკეთე და ახლობელი, ღვინო და ქართული სპორტი, ყველაფერი, რაც ქართულია და ლამაზი... უყვარს ძლიერად, შეიძლება არ ამბობს, ხმამაღლა არ იფიცება, მაგრამ ეს ყველაფერში ჩანს. ჩანს მის ქცევაში, საქმისადმი დამოკიდებულებაში, თუნდაც მის მეცნიერულ ახირებაში - მიიღოს გამორჩეული ხარისხის ქართული ეთერზეთი, დაამუშაოს სტაბილური ხარისხის ქართული ღვინის მიღების მოდელი... ხომ არ შეიძლება ეს კაცი ბოლოს საფლავის მიწად იქცეს. თუნდაც ქართულ, მაგრამ მაინც საფლავის მიწად... მაშინ რა რჩება მისგან?

მისგან ის სიყვარული უნდა რჩებოდეს, რომელიც მისი კაცობის ტოლქმედია, ის სიყვარული, რომელსაც იგი ასე უშურველად უნაწილებდა თანამშრომელსა თუ სტუდენტს, დიდსა თუ პატარას... თუ ასეა მაშინ თემურ კაპანაძის სახით ჩვენ დიდი კაცი დაგვიკარგავს, რადგან მისი წასვლით ისეთი დიდი ვაკუუმი გაჩნდა, ისე დაეტყო აქაურობას უკმარობის განცდა, თითქოს რაღაც დავაკელით, რაღაც ვერ ვუთხარით, ვერ ვაგრძნობინეთ რამდენად მნიშვნელოვანი იყო იგი ჩვენთვის.

ანდა როგორ უნდა დაგვავიწყდეს ჩვენი სტუდენტობისდროინდელი კალათბურთი და... ფეხბურთის გუნდი, წაგებული ფინალი და მოგებული ფაკულტეტის პირველობა, მისგან დაკრული ვიოლინო და მისი განუმეორებელი იუმორი:

„ჩვენ ორნი ვართ ქვეყანაზე,
შოპენი და კაპანაძე...“

ჩვენ რომ დავივიწყოთ, მისი შვილიშვილები არ დაივიწყებენ... აქედან ამერიკაში ამოხსნილ ამოცანებსა და იუვეზე (მოხუცი ქალბატონი) სიყვარულით სავსე იუმორს. მის ფასს მაშინ ვხვდებით, როცა ის აქ არ არის... ასეთი წესით ცხოვრება აირჩია თვითონ. თემო, თოფა, ჭოპიკა - მარტო თიკუნების სიმრავლე უშურველად ამხელს რამდენად უყვარდათ, ემშობლიურებოდათ იგი.

ამას წინათ მუხრანის ლექსი გავიხსენეთ, ოდნავ სახეშეცვლილი და ჭოპიკაზე მორგებული:

„ძველ-იმერული ოდა,
ოთახს ანათებს ლამაზა,
ჭოპიკა გახსოვს?
- იმე ?!
- რა კაცი იყო?!
- აპა!..“

ეს დიალოგი ნამდვილად შედგება, შედგება მის სვირში, იმ კორტოხზე წამოდგმულ ოდაში, რომლიდანაც გადმოდგომა და პლანტატორის ქუდით არე-მარეს დაზვერვა უყვარდა თემოს.

„ჩვენთვის შენ როგორ არა ხარ,
ჩვენ აღარა ვართ შენთვის...“

წავიდა ჩვენგან თავის საქმეზე უსაზღვროდ შეყვარებული ადამიანი, სამაგალითო ქართული ოჯახის თავკაცი, ჭეშმარიტად ღირსეული მამულიშვილი და ეროვნული ტექნიკური ინტელიგენციის შესანიშნავი წარმომადგენელი, რომლის სახელს დიდხანს არ დაივიწყებენ მისი მაღლიერი შთამომავლობა, მეგობრები და კოლეგები.

(ულრმესი მაღლობა ბატონ ალიკო ცინცაძეს - სევდიანი ჩანახატისათვის)

საქართველოს ტექნიკური უნივერსიტეტი,
ინფორმატიკისა და მართვის სისტემების ფაკულტეტი,
ჟურნალის რედაქლეტია